

تحول فکری يك بانوی مهاجر

«پرواز درونکورو» داستانی درباره زندگی یک خانم ایرانی مقیم کانادا است. ورود وی از یک شهر مرزی برای تحصیل به تهران باعث ایجاد تغییرات چشمگیری در باورهای اعتقادی و سبک زندگی اش می شود تا جایی که اعتقادات اسلامی خود از جمله حجاب را کنار می گذارد و نهایتاً بعد از ازدواج به کانادا مهاجرت می کند.

جاذبیت ها، قانون، نظم و برنامه ریزی ظاهری آنجا و را مجذوب خود می کند اما لذت زندگی رؤیایی جدید در ونکوور کانادا کم کم بعد از دو سال به دلایلی در ذهنش رنگ می باز و به قول خودش از تضاد برنامه ریزی شده این سیستم به امان می آید و از شنیدن واژه های زیبایی که معانی حقارت باری دارند، بیزار می شود که این امر در نهایت طی اتفاقاتی منجر به شکل گیری نوع جدیدی از مفهوم و هدف زندگی برای او می شود. حسینی در این کتاب سعی کرده است غرب را بدون روتوش و آنچه که در آن واقعیت دارد به خوبی برای مخاطب خود وصف کند.

انتشارات تلاوت آرامش کتاب پرواز در ونکوور نوشته الف. حسینی را به صورت چهار رنگ و در ۲۲۴ صفحه با قیمت ۲۷۰ هزار تومان منتشر کرده است.

نویسنده: مهدی پوربلاسی
انتشارات: قدیانی
قیمت: ۳۸۵ هزار تومان

سردبیر: میثم رشیدی مهرآبادی
مدیر هنری: حمیدرضا خاتونی
صفحه آرا: مجتبی دهقانی
جلد: سپهر سهامی فرد
ویرایش عکس: زرناز حسینی
ویراستار: اکبر فکری

همکاران این شماره:
الهام رضایی، الهام اشرفی، الهام قاسمی، هادی ناصری طاهری، منیر حمزه ای، سمیرا جویداری، سعیده اسداللهی، نازنین فاطمه امیرفرجی و زینب گل محمدی

شناسنامه

تلفن گویا: ۲۳۰۰۴۴۴۴
JAMEJAM.NEWS
کدپستی: ۱۹۱۱۶۱۸۴۱۳
info@jamejamdaily.ir

- نویسنده: فردین آرایش
- انتشارات: کتابستان معرفت
- قیمت: ۱۵۵ هزار تومان

این مجموعه روایت با موضوع زندگی و تحصیل دانشجویان بین الملل در ایران است که از سوی سازمان امور دانشجویان تهیه و تولید شده است. در این کتاب، توصیف معاصر ایران، از زبان دانشجویانی از کشورهای گوناگون؛ ترکیه، هند، استرالیا، تونس، روسیه، فلسطین، سوریه، ژاپن، گینه، چین، عراق، سنگال و مراکش بیان شده است. تجربه دانشجویان بین الملل از تحصیل و زندگی در دانشگاه ها و شهرهای مختلف ایران، علاوه بر فرصتی که به آنها برای شناخت بی واسطه و بدون روتوش ایران و ایرانی می دهد، تصویری از نحوه بود و نمود ما ایرانی ها و نوع تعامل مان با دیگری نیز برجسته می سازد.

این کتاب، رمانی است در گونه داستان های افسانه ای، عاشقانه، رازآلود و تا حدی هم ترسناک. زمان داستان مربوط به ۸۰ یا ۹۰ سال پیش است، که البته بعضی از فصل های کتاب، باز زمانی قبل تر از این راهم در بر می گیرند. ماجراهای رمان در مناطقی از استان آذربایجان شرقی به ویژه روستاهای اطراف شهرستان «سراب» روی می دهد، هرچند کم و بیش به بخش های دیگر مناطق ترک نشین مثل باکو و استانبول هم اشاراتی شده است. خواننده در رمان پریان با فرهنگ، آداب و رسوم و افسانه های آذربایجان روبه روست، با موجوداتی مثل «آل» یا قهرمان های افسانه ای چون «کور اوغلی».

به قلم نوجوان

چند خط با کتاب «دخترک صحاف» نوشته «آندرنّا چنگ» صحافی کار مهمی است!

کوک زدن هم استفاده می کند. او همه این کارها را خودش با دستگاه پرسی که در کارگاهش دارد، انجام می دهد. آنا متوجه می شود که مشتری های خوب و قدیمی پدرش به علت این که سفارش های شان دیر آماده می شوند ممکن است کتاب های شان را به کارگاه های جدیدی که دستگاه های پیشرفته تری دارند، بدهند. آنا همه تلاشش را می کند تا به شغل پدرش کمک کند. به نظر شما این دختر کوچک که همسن ماست چطور می تواند به شغل پدرش کمک کند؟ بقیه داستان را خودتان باید بخوانید. این کتاب ۳۰ صفحه دارد و در همه صفحه ها تصویری از آنا، پدر، مادر و کارگاه صحافی شان نقاشی شده است. این نقاشی ها با آبرنگ کشیده شده است و من خیلی دوست شان داشتم.

نازنین فاطمه امیرفرجی
نوجوان
کتابخوان

کتاب «دخترک صحاف» یکی از کتاب های مجموعه سواد مالی - سطح دو است. یک مجموعه ۴۰ جلدی که این کتاب جلد سی و چهارم آن است. در پشت جلد، جایگاه این کتاب را کاربایی و درآمد (کسب و کار خانوادگی، ارزش کار) مشخص کرده است. این مجموعه را انتشارات قدیانی چاپ کرده است. نویسنده این کتاب آندرنّا چنگ است. من چیزی از سواد مالی بلد نبود. در اول همه این کتاب ها، قبل از این که داستان شروع شود، یک صفحه وجود دارد که بالای آن نوشته شده است: «نهضت ترویج سواد مالی». در این صفحه ما می فهمیم که سواد مالی یعنی چه و چرا ما باید آن را یاد بگیریم. کتاب دخترک صحاف داستان دختر بچه ای هم سن و سال خودمان است به اسم آنا. آنا شغل پدرش را خیلی دوست دارد و بیشتر وقت ها به جای این که وقتش را الکی تلف کند به مغازه صحافی پدرش می رود و کار کردن او را نگاه می کند. من بعد از خواندن این کتاب فهمیدم که صحافی کردن چقدر کار مهمی است. پدر آنا همیشه بوی کاغذ و چرم و چسب می دهد. آنا کم کم کار پدرش را یاد می گیرد و می فهمد که این شغل چقدر سخت و مهم است. پدر آنا به جز چسب از

درباره داستان بلند «یک روز ناظر انتخاباتی» به قلم ایتالو کالوینو و ترجمه مژگان مهرگان

نگاه به انتخابات و دموکراسی با زبان طنز

داستان بلند «یک روز ناظر انتخاباتی» داستان شهروندی است که طی انتخابات سال ۱۹۵۳ وظیفه نظارت یک حوزه انتخاباتی در شهر تورین به او محول می شود. شخصیت اصلی داستان، یک روشنفکر کمونیست است. وی گاهی به شکلی گزارشی، بدون قضاوت و تفسیر، وقایع آن روز را روایت می کند. گاهی روند انتخابات و اساس دموکراسی را با زبانی طنز به سخره می گیرد و دست روی موضوعات حساسی می گذارد و آنها را با زیرکی و هوشمندی به چالش می کشد. در این میان کالوینو از مفاهیم عمیق انسانی و فلسفی چشم پوشی نمی کند. شخصیت داستان در مسیر قصه و در برخورد با آدم ها در طول همان یک روزی که ناظر انتخابات است، اندیشه ها و انگیزه هایی را کشف می کند که با مسائل دینی، سیاسی و فلسفی آمیخته شده اند. نشر و زبان کالوینو به دور از تکلف و تصنع، نثری زیبا و روان است. در آثار وی اصول زیبایی شناختی در کنار موضوعات و مفاهیم عمیقی که به آنها پرداخته می شود، کاملاً محسوس و واضح است.

کالوینو یکی از مهم ترین نویسندگان قرن بیستم ایتالیاست که خود را دنباله رو یا پیش روی هیچ مکتب ادبی یا جریان فلسفی نمی داند. آثار وی ویژگی های منحصر به فردی دارد که از وی یک نویسنده جهانی ساخته است. این کتاب توسط مژگان مهرگان ترجمه و در نشر کتاب خورشید به چاپ رسیده است.

ژان پل سارتر و دیگر پیروان ادبیات متعهد مدعی نیستند که فقط با ادبیات بتوان انقلاب اجتماعی کرد. آنها می دانند که دامنه نفوذ هنر و ادبیات محدود است اما در همین محدوده باید تاثیر اجتماعی خود را بگذارد که می گذارد؛ تاثیری که همچون تاثیر آموزش و پرورش است و سال ها باید بگذرد تا نتایج آن آشکار شود. خوان گوتیسولو، نویسنده معاصر اسپانیایی در یکی از مقاله های تفاوت ذاتی ادبیات را در کشورهای پیشرفته صنعتی و کشورهای ستمدیده جهان سوم تعریف می کند و این نکته اساسی را تذکر می دهد که چون آزادی سیاسی در جامعه ای نباشد، ناچار همه چیز رنگ سیاسی به خود می گیرد و تفاوت میان نویسنده و شهروند برداشته می شود و در نتیجه نویسنده مجبور است که جوابگوی نیاز عامه به کسب خبر باشد و واقعیت امر را که غیر از گزارش مطبوعات است در آثار خود منعکس کند، ولو این که با این کار وجه ادبی را فروگذارد. البته باید به این نکته اشاره کرد که وی اولویت عامل صنعت و پژوهش را رد نمی کند، فقط می گوید که فعلا ادبیات در کشورهای جهان سوم ناچار است که بیشتر به نوع اول، یعنی گزارشگری بپردازد و در نتیجه در مسائل سیاسی درگیر و ملتزم شود.